

**“El s-a înălțat sus în locurile înalte
și a dat daruri oamenilor.”**

*Mărturisirea personală a Rev. William Branham
despre venirea darului*

Rev. William Marrion Branham

“El s-a înălțat sus în locurile înalte și a dat daruri oamenilor.”

Privind venirea acestui dar de vindecare, eu vă pot relata vouă numai experiența aşa cum a venit acesta la mine. Aceasta este sincera și onesta mea credință că darurile sunt preordinate de Dumnezeu. Mulți nu cred în preordinare, dar aceasta este dovedit de scripturi că multe evenimente din Biblie au fost preordinate divin. De exemplu, nașterea lui Cristos a fost preordinată din Grădina Edenului. Și cam cu 712 ani înainte de venirea lui Ioan Botezătorul, Isaia a văzut și a vorbit despre el ca glasul celui ce strigă în pustie. Profetul Ieremia a zis că înainte ca el să fie format în pîntelele mamei sale, Dumnezeu l-a cunoscut și l-a ordinat un profet peste națiuni. Eu cred că preordinarea este responsabilă și pentru acest dar și pentru acest motiv: eu nu am avut nici o origine religioasă. Părinții mei erau de religii diferite și din cauza aceea, eu nu m-am dus la biserică.

Prima dată când am avut eu vreo idee despre ce cuprindea viitorul, eu eram cam în vîrstă de șapte ani, tocmai am intrat la școală într-o secțiune rurală la cîteva mile la nord de Jeffersonville, Indiana, unde tatăl meu era un șofer particular la o familie bogată. Mie întotdeauna mi-a plăcut să pescuiesc și să înnot...nici chiar convertirea mea nu a scos aceea din mine...și în acea după-amează tîrzie de Septembrie unii dintre băieți s-au dus jos la balta bine populată de pește să pescuiască, în timp ce eu trebuia să car apă pentru tatăl meu. Eu regret să vă spun vouă pentru ce era apa să fie folosită. Tatăl meu a băut foarte mult, și la acest anumit timp ei făceau whiskey, aşa că eu trebuia să car

apă la distilării, care ar fi funcționat în noaptea aceea. Venind în jos pe cărare, eu mi-am aşezat jos gălețiile mele de sirop și m-am trîntit jos sub un copac să mă odihnesc pentru cîteva momente, plîngînd din cauză că eu nu am putut să merg la pescuit cu ceilalți băieți. În timp ce ședeam acolo lîngă copac, ceva a avut loc ceea ce eu nu pot uita niciodată. Se părea, că acolo era sunetul suflării vîntului printre frunze, dar, privind în sus, eu nu am văzut nici o frunză să fie scuturată nici de vreun semn a unui vînt. Eu am șezut liniștit, surprins și întrebîndu-mă de unde venea zgomotul, cînd eu l-am auzit din nou, aşa că eu mi-am ridicat gălețiile și am pornit în sus pe cărare. De data asta el a venit iarăși, mai tare decît înainte, și cum m-am uitat înapoi să văd ce s-a întîmplat, am observat căci cam la jumătatea pomului în sus acolo se părea a fi un vîrtej, din care un glas audibil a vorbit aceste cuvinte: "Să nu fumezi vreodată, să nu bei, sau să-ți defăimezi trupul tău în vreun fel, căci acolo va fi o lucrare pentru tine să faci cînd devii mai în vîrstă." Eu eram aşa de speriat că eu nu știam ce să fac. Tipînd și fugind către casă, am căzut în brațele mamei mele, care credea că am fost mușcat de un șarpe. Eu i-am spus că eram doar speriat, aşa că ea m-a pus în pat și urma să cheme un doctor, gîndindu-se că eu sufeream de soc nervos. Acum, prieteni, eu sănăt conștient că mulți oameni vor face haz la această povestire, dar eu nu pot fi răspunzător pentru ceea ce spun alții...eu sănăt răspunzător numai pentru propria mea experiență. Nu este nevoie să mai spun, că eu niciodată nu m-am mai dus pe lîngă acel copac. Eu aş fi ocolit pe jos prin cealaltă parte a grădinii să-l evit, căci eu mă gîndeam că acolo era un om sus în acel copac. Si eu încă cred că acolo era un om în copac. El era îngerul lui Dumnezeu, și ani mai tîrziu, eu l-am întîlnit față în față și am vorbit cu el.

Cîteva săptămîni după aceea, eu mă jucam cu bilele cu fratele meu, cînd o simțire ciudată a venit peste mine. Eu m-am lăsat în jos lîngă un copac, și, cum ar fi în o transă, eu am văzut un pod mare s-a ridicat și a traversat rîul; și am privit în timp ce un număr de oameni au căzut în rîu și s-au înecat. Revenindu-mi, eu am fugit și i-am spus mamei mele, și din nou ea a tras concluzia că eu eram doar un copil nervos. Douăzeci și doi de ani de la acel timp, podul Municipal a fost ridicat peste Rîul Ohio, și același număr de muncitori au fost înecați, căzînd de pe pod. Voi vedeți, aceste lucruri nu au venit prin rugăciune sau dorință, ci erau preordinate în voia divină a lui Dumnezeu.

Următorul eveniment de această natură a venit într-o zi în timp ce eu mergeam la rîu cu tatăl meu și un alt om. Ei mi-au oferit o băutură de whiskey, și deoarece eu vroiam să găsesc favor cu omul astfel ca el să mă lase să-i folosesc barca, eu am început să iau băutura. Dar tot atît de sigur cum vorbesc eu astăzi, eu am auzit acel sunet ca suflatul frunzelor. Privind în jur, și nevăzînd frunze sau un semn de vînt, eu mi-am pus sticla iarăși la buze, cînd am auzit același zgomot, numai că mai tare. Frica a trecut peste mine ca înainte; eu am scăpat sticla și am fugit, în timp ce propriul meu tată m-a numit un sissy. Oh, cum a rănit aceea! Mai tîrziu, eu am fost numit un sissy de către o fată prietenă din tinerețea mea cînd eu i-am spus că eu nu fumam. Enervat de batjocura ei, eu am luat țigara și urma să o fumez oricum, cînd eu am fost arestat de sunetul acela familiar, făcîndu-mă să arunc țigara jos și să părăsesc scena plîngînd deoarece eu nu puteam fi ca alți oameni tineri, în timp ce batjocura mulțimii răsună în urechile mele. Acestea sănătatea cîteva din multele lucruri similare care s-au întîmplat toate jos prin viață. Acolo era întotdeauna acea simțire specială, parcă

cineva stătea lîngă mine, încercînd să-mi spună ceva, și mai ales cînd eu eram singur. Se părea că nimeni nu mă înțelege deloc. Băieții cu care eu m-aș fi asociat nu ar fi avut nimic de a face cu mine deoarece eu nu fumam sau nu beam, și toate fetele mergeau la dansuri, la care eu nici la acestea nu puteam lua parte, astfel se părea că prin toată viața eu eram doar o oaie neagră, ne cunoscînd pe nici unul care m-a înțeles, și nici chiar să înțeleg eu însuși. Dar eu nu știam la acel timp ce cuprindea marele viitor aşa cum știu eu acum.

Următorul eveniment important pe care mi-l amintesc a venit cînd eu eram aproape la vîrsta de nouăsprezece ani. Eu mă plimbam prin terenul de carnaval într-o noapte cu alți cîțiva băieți, cînd un glas a chemat, "Spune, tu! Vino aici!" Privind înapoi, eu am văzut o doamnă tînără șezînd sub un cort, o astrologă. Ea mi-a făcut semn să vin acolo la ea, și, gîndindu-mă că ea vroia ca eu să fac ceva pentru ea, m-am supus. Ea a zis, "Spune, tu știi că ai fost născut sub un semn și acolo este o stea care te urmărește? Tu ai fost născut cu un dar." Desigur, băieții au ajuns să mă necăjească despre faptul că 'aveam un dar', aşa că eu am încercat să o pasez jos cu ceva remarcă către doamna, care mi-a spus că deși mie nu mi-a plăcut că ea mi-a spus asta, într-o zi eu voi înțelege ce a vrut eu să spună. Eu am încercat să împing aceste lucruri în spatele minții mele, lucrînd la diferite munci, niciodată satisfăcut, mutîndu-mă de la un loc la altul, trebuind să sufăr moartea soției și a bebelușului meu, și multe alte întristări care erau aproape mai mult decît putea să suporte inima umană. Eu am căutat pace și satisfacție în fiecare lucru imaginabil, dar se pare că există un spațiu cam de zece țoli peste a cincea coastă a trupului uman care doar nu se umple pînă nu vine Cristos înăuntru. Si în afară de propriile mele mîhniri,

acolo era întotdeauna acel simțămînt a ceva ce plutea peste mine, adăugînd la mizeria mea. În sfîrșit, dragostea mea pentru natură m-a dus la o slujbă ca paznic de vînătoare pentru statul Indiana, ceea ce m-a dus în diferite părți ale statului.

Într-o zi eu stăteam într-un autobuz aglomerat mergînd la Henryville, Indiana, și, simțind că cineva se uita la mine, eu m-am întors către o pereche de ochi gri ca oțelul, care aparțineau unei doamne cu o foarte plăcută aparență. Ea mi-a spus, "Dvs. sănțeți singuratic, nu-i aşa?"

"Nu doamnă," am răspuns eu și am continuat să mă uit afară pe geam, gîndind că ea era atrasă de uniformă și doar voia să discute.

Ea a vorbit iarăși, "Poate îi mai bine să mă explic. Eu sănț o astrologă."

"Ei bine," mă gîndeam, "Eu aş putea tot atîț de bine să aud ce are ea de spus."

"Dvs. desigur vă displace aceasta, nu-i aşa?"

"Da doamnă, îmi displace."

"Dvs. vă gîndiți că eu vreau să vă vorbesc despre religie, nu-i aşa?"

"Eu nu stiu."

"Dvs. sănțeți religios, nu-i aşa?"

"Nu doamnă."

"Poate eu aş putea să vă spun ceva despre dumneavoastră. Dvs. sănțeți din vest nu-i aşa?" m-a întrebat ea.

"Nu doamnă."

"Atunci dumneavoastră vreți să mergeți spre vest."

"O bine, asta este altceva. Eu întotdeauna am vrut să merg la vest," am răspuns, gîndindu-mă să o las să vorbească înainte și să compar aceasta cu ce a avut cealaltă astrologă să spună.

"Motivul pentru aceea este nașterea dumneavoastră," a continuat ea.

"Ce știți dumneavoastră despre nașterea mea?" Am întrebat curios.

"Tinere, dacă eu vă spun chiar momentul în care a-ți fost născut, o să mă credeți dumneavoastră?"

"Păi, eu săn că cam fundamentalist, și dacă cineva îmi spune adevărul, eu trebuie să-l cred," am răspuns. Și eu încă cred aceasta – dacă este adevărat, este adevărat.

Ei bine, nu mă întrebați cum a făcut ea asta, dar ea mi-a spus tocmai minutul în care am fost născut. Acolo era un marinări tînăr sfînd în spatele meu, și eu am întrebat-o pe ea dacă ar putea să-i spună lui cînd a fost el născut. Ea a spus că ea nu putea, și, ne înțelegînd aceasta, eu am întrebat de ce putea ea să-mi spună mie și nu-i putea spune lui. Ea a zis că aceasta era deoarece acolo era un semn urmăritu-mă...și inima mi s-a scufundat, căci aceasta mi-a readus o proaspătă amintire despre ce mi-au spus alții. Ea a întrebat dacă mi-a vorbit vreodată un astrolog înainte, și eu i-am spus ei că nu, mintindu-i la doamnă.

"Ştiți dumneavoastră ceva despre Isus Cristos?" a întrebat ea.

"Eu știu că El se presupune a fi fiul lui Dumnezeu," era cam tot ce puteam eu să spun.

"Ştiți dumneavoastră ceva despre felul cum a fost el născut?...Ce a venit ca să i se încchine lui mai întîi?"

"Trei magi, dacă îmi amintesc corect."

"Ce au urmărit ei?" a continuat ea.

"Eu cred, că o stea."

"Asta-i corect. Atunci trebuie că ei erau astrologi, pentru că ei urmăreau stelele," a confirmat ea. "Tinere, eu am vorbit cu

bărbați la Casa Albă. Eu l-am avertizat dinainte pe Președintele Harding despre moartea lui specifică, și eu trebuie să vă vorbesc despre aceasta dumneavoastră. Ați fost născut sub o anumită stea ca să fiți o persoană cu daruri. Nu va spus asta vreodată vreun lucrător?”

“Eu nu am nimic de a face cu lucrătorii,” am răspuns.

“Atunci ascultați la mine: Când Isus Cristos a fost născut, acolo erau trei magi de la Est care au urmărit ceea ce în mod obișnuit este cunoscut ca o stea; dar acolo erau de fapt trei stele care s-au întâlnit la Betleem, și venind împreună, au format acea stea care atîrna peste Cristos. La acel timp, Dumnezeu a trimes cel mai mare Dar pe care El l-a dat vreodată lumii, singurul Lui Fiu născut. Când magii au plecat, acele trei stele s-au separat și niciodată nu au mai venit împreună de atunci. Dumnezeu întotdeauna își declară lucrările Lui în ceruri înainte ca El să le declare pe pămînt, și acești magi se uitau după profeția profetului Balaam că o stea va ieși din Iacob,” a continuat ea, citînd multe scripturi cu care eu nu eram familiar, dar eu am ascultat intens aşa cum ea a continuat. “Acum aceste stele niciodată nu au mai venit împreună din nou, dar fiecare câțiva ani ele traversează orbitele lor, și cînd aceasta se întîmplă semnifică aceea ca tribut la nașterea lui Isus, acolo este un alt dar trimis înapoi la pămînt. Și cînd dumneavoastră ați fost născut, aceste stele s-au încrucisat. Acolo era o stea urmăriind-vă cînd v-ați urcat pe autobuz în Jeffersonville; eu am văzut steaua deasupra dumneavoastră, și eu nu înțeleg de ce alții nu v-au spus despre aceasta înainte de acum.”

Ca cineva să nu înțeleagă greșit, eu am să arăt mai tîrziu că practica astrologiei este nescripturală și desigur nu este pentru un Creștin să se joace cu ea

(Isaia 47:13–14) și această descriere a astrologei despre steaua lui Cristos este explicația ei, și nu este găsită în scripturi. Dar este scriptural chiar pentru Satan să dea mărturie despre darul lui Dumnezeu, și acesta este motivul meu pentru relatarea acestor conversații.

Dar atunci, vă puteți imagina cum mă simteam eu. Ajungînd la destinația mea, eu i-am mulțumit doamnei și am părăsit autobuzul, dar eu nu am putut să îndepărtez simțirea stranie care plutea peste mine încontinu, făcîndu-mă să fiu neliniștit și să tresar, mizerabil în jurul oamenilor, totuși însăprimîntat de a fi singur, fricos de fiecare dată cînd sufla vîntul. “Ce putea toate astea să însemne?” M-am întrebat eu iarăși și iarăși. Cîndva după aceea eu am fost convertit și mi-am dat viața lui Cristos. (Eu am scris o scrută schiță despre viața mea într-o carte mică numită “Isus Cristos Același Ieri, Azi și În Veci.”) După convertirea mea, care a avut loc într-un micuț sopron înapoia casei noastre, eu mi-am luat afilieră cu o fază a bisericii Baptiste și am devenit bătrân local, fiind ordinat de Dr. Roy Davis din Jeffersonville. După un succes într-un cort de trezire, ei mi-au construit un tabernacol, care încă este localizat la Străzile a 8-a și a 10-a, cunoscut ca Branham Tabernacle, și pentru un număr de ani eu eram cam cu succes ca lucrător, avînd botezați cîteva mii de oameni și văzînd multe convertiri pentru slava atotputernicului Dumnezeu. Chiar și atunci eu am avut succes în a mă ruga pentru bolnavi, deși încă neștiind cum era cu toate acestea, și de multe ori vedenii și lucruri misterioase veneau la mine, pe care numeroși oameni în jur la Jeffersonville pot confirma. Odată în particular care eu aş putea menționa: eu eram într-un anumit loc pe Rîul Ohio, botezînd un mare număr de convertiți, în mijlocul unei mari mulțimi de oameni care s-au

adunat pe mal să vadă serviciul. Era o după-amiază caldă, și acolo în timp ce cerul era ca bronzul, o stea mare strălucitoare a venit și a atîrnat peste locul unde stăteam eu. Mulți dintre voi vă amintiți citind aceasta în ziare. Aceasta a apărut de multe ori de atunci. Cîndva în urmă eu eram într-un oraș mare pentru un serviciu de trei seri, printre multe sute de oameni. Primul pentru care m-am rugat era un copil mic, a cărui picioare au fost trase în sus de poliomelită, făcîndu-l să trebuiască să umble pe vîrfuri. Ca de obicei în adunările noastre, audiența sedea cu capetele plecate în reverență aşa cum eu aveam pe băiat în brațele mele și mă rugam pentru el, cînd se părea că o lumină strălucitoare a fost întoarsă peste mine. Mă miram de grosolania custodelui prin a întoarce reflectorul pe mine, și cum eu mi-am deschis ochii în mirare, acolo înaintea mea stătea steaua dimineții! Eu am scăpat pe băiețăș, sau el a sărit din brațele mele...Eu nu știam ce s-a întîmplat, că se părea că fiecare nerv în trupul meu a fost paralizat. Cum el a atins dușumeaua picioarele lui au devenit normale, și pentru prima dată în viață lui el a pășit natural jos de pe platformă. Audiența era într-un vacarm; mama lui a leșinat; o fată Nazarineană, care era o prietenă a copilului, cînta la pian, "Marele Medic," și cînd ea a văzut minunea care s-a făcut de scumpul nostru Domnul Isus, a sărit sus și a fugit departe cam cincisprezece picioare de la pian, cu mîinile ei sus, plîngînd și strigînd...și eu știu că aceasta sună de necrezut, însă cu sutele pot să confirme aceasta...acel pian nu a pierdut nici o notă, ci a continuat să cînte înainte acel cîntec. Multe lucruri mărețe s-au întîmplat. Peste șapte sute de oameni și-au dat inimile lor lui Cristos în seara aceea. Mulți dintre voi oamenii care ați fost acolo veți citi aceasta...Dumnezeu să vă binecuvinteze. Eu încă încerc să fac tot ce pot pentru Cristos.

Acum prin calea de explicare privind o întrebare care iese la iveală frecvent. Mulți lucrători m-au întrebat, "Frate Branham, ce gîndești tu despre astrologie? Faci tu acestea prin puterea astrologiei, și dacă nu, de ce le dai tu acelor astrologi credit public că au profetit la aceste lucruri?" Eu pot să spun numai asta: spuneți-mi un loc în lume unde puterea astrologiei vindecă pe bolnavi. Dintre toți privitorii la stele, ghicitorii, mediile, etc. pe care lumea i-a cunoscut, spuneți-mi unde a deschis unul ochii orbului, a făcut pe surd să audă sau pe mut să vorbească. Există numai o singură cale...prin numele lui Isus Cristos și vârsarea sîngelui Său la Calvar. Dar ce îmi este aşa de ciudat mie, (în zilele duse ca și la fel astăzi,) săt fapte ca și următoarele: cînd Darul era așezat în iesle, preoții erau în templu dezbatînd dacă acolo era sau nu vreo înviere a morților, și în același timp, un grup de magi au venit de departe și au recunoscut Darul lui Dumnezeu pentru pămînt. Desigur, eu zic că astrologia este de la celaltă putere, dar chiar și diavolul trebuie să mărturisească despre darul lui Dumnezeu. Lăsați ca acei magi să fie oricine sau orice erau ei...ei *au* mărturisit despre darul lui Dumnezeu și au venit să i se închine lui înainte ca să o facă preoții din templu. Deasemeni cînd Pavel și Sila erau în Filipi, și preoții și slujbașii cetății i-au numit pe ei impostori și au poruncit să fie puși în închisoare, o anumită micuță ghicitoare a strigat poporului că acei bărbați erau trimiși de Dumnezeu să le arate calea mîntuirii. Nu este aceasta straniu că această micuță fată sclavă, posedață de un duh rău, a recunoscut puterea lui Dumnezeu în Pavel și Sila, cînd oficialii nici măcar nu i-a acceptat. Nu era aceasta straniu că, în alt exemplu, cînd mulți ziceau că Isus era Beelzebub, diavolii într-un om au strigat și au zis că ei știau cine era El...diavolul mărturisind

divinitatea Lui, iar Fariseii ziceau că El era diavolul. Și aşa este aceasta astăzi, că mulți se îndoiesc și se ceartă între ei despre învățărurile și teoriile lor, și înind poporul departe de la adunările de vindecare, în timp ce darul divin al lui Dumnezeu lucrează înainte pe pămînt și mulți dintre ei pierd aceasta. Oh, clericilor! Eu încredințez lui Dumnezeu ca voi să vă treziți. Nu pentru că eu am fost făcut un purtător al acestui dar; eu nu am nimic de a face cu venirea acestuia....Dumnezeu l-a trimis. Cînd copiii lui Israel erau jos în Egipt plîngînd după un eliberator, Dumnezeu a trimis îngerul Lui la Moise. Moise nu a avut nimic de a face cu aceasta....aceasta era îngerul lui Dumnezeu care a făcut lucrarea, a efectuat minunile. Moise era doar gură–unealtă pentru îngerul lui Dumnezeu; și aceea este tot ce sînt eu astăzi....doar o gură–unealtă pentru înger.

Eu trebuie să vă spun despre înger și venirea Darului. Eu nu voi uita niciodată timpul, 7 Mai, 1946....un anotimp foarte frumos al anului în Indiana, unde eu încă lucram ca paznic de vînătoare. Eu am venit acasă pentru prînz, și doar mergeam în jurul casei luîndu-mi pușca jos, cînd un foarte scump prieten de-al meu s-a apropiat și mi-a cerut să merg la Madison cu el în după-masa aceea. Eu i-am spus că era imposibil cum eu trebuie să merg să patrulez, și în timp ce păseam în jurul casei sub un pom de arțar, se părea că tot vîrful pomului s-a desfăcut. Se părea că ceva a venit jos prin acel pom ca un mare vîjîit de vînt....Eu m-am clătinat....ei au alergat la mine....soția mea a venit din casă, însăpăimîntată, și m-a întrebat ce era necazul. Încercînd să mă mențin pe mine însumi, m-am aşezat jos și i-am spus că după toți acești douăzeci și ceva de ani de a fi vizitat de această simțire stranie, a sosit timpul cînd eu trebuie să aflu ce era toate acestea, sau eu nu am să mă mai întorc niciodată.

Criza a venit. Eu i-am spus ei și copilului adio, și am avertizat-o că dacă eu nu m-am întors în câteva zile, niciodată să nu mă mai aștepte. Își aici, dragă cititorule, este partea acestei experiențe tainice care are de a face cu vindecarea ta, aşa că citește cu rugăciune și atenție. În după-masa aceea eu am mers departe la un loc secret să mă rog și să citeșc Biblia mea. Eu am devenit adîncit în rugăciune; se părea că întregul meu suflet se rupea de la mine. Am plâns înaintea lui Dumnezeu....eu mi-am așezat față la pămînt. Eu m-am uitat în sus la Dumnezeu și am plâns, "Dacă tu mă vei ierta pentru felul în care eu am făcut, eu voi încerca să fac mai bine....eu regret că am fost aşa de neglijent în toți acești ani în a face lucrarea pe care tu ai vrut ca eu să o fac....vrei tu să-mi vorbești în vreun fel, Dumnezeule? Dacă tu nu mă ajuți, eu nu pot merge înainte." Apoi înainte în noapte, cam la ceasul al unsprezecelea, eu am încetat să mă rog și ședeam sus cînd eu am observat o lumină licăind în încăpere. Gîndind că cineva venea cu o lanternă, eu m-am uitat afară pe fereastră, dar acolo nu era nimeni, și cînd m-am uitat înapoi, lumina se răspîndea jos pe dușumea, devenind mai lată. Acum eu știu că aceasta pare foarte straniu pentru voi, cum era ea deasemeni și pentru mine, dar țineți minte, vindecarea voastră depinde dacă voi credeți sau nu aceasta, după cum veți vedea maiînțiu. Așa cum se împrăștia lumina, desigur eu am devenit emoționat și am pornit-o de la scaun, dar cum m-am uitat în sus, acolo aînra acea stea mare. Oricum, aceasta nu avea cinci colțuri ca o stea, dar semăna mai mult ca o minge de foc sau lumină, luminînd jos pe dușumea. Doar atunci eu am auzit pe cineva păsind peste dușumea, care m-a înfiorat iarăși, după cum eu nu știam de nimeni care ar veni acolo în afară de mine. Acum, venind prin lumină, eu am văzut picioarele unui om, aşa

de natural cum voi ați veni către mine. El apărea să fie un om care, în greutate umană, ar fi cîntărit cam două sute de livre, [Cam 90kg.–Trans.] îmbrăcat într-o robă albă, avea o față netedă, fără barbă, dar cu păr închis pînă jos la umerii lui, cu fața cam închisă la culoare, cu o înfățișare foarte plăcută, și venind mai aproape, ochii lui s–au prins cu ai mei, și văzînd cît de înfricoșat eram, el a început să vorbească. “Nu te teme. Eu sănătatea trimis din prezența Atotputernicului Dumnezeu să–ți spun că viața ta specifică și căile tale neînțelese au fost să indice că Dumnezeu te-a trimis să iei un dar de vindecare divină la popoarele lumii. DACĂ TU VEI FI SINCER, ŞI POTI SĂ FACI CA OAMENII SĂ TE CREADĂ, NIMIC NU VA STA ÎNAINTEA RUGĂCIUNII TALE, NICI CHIAR CANCERUL.” Cuvintele nu pot exprima ce am simțit eu. El mi–a spus multe lucruri pentru care eu nu am loc să le înregistrez aici. El mi–a spus cum o să fiu eu în stare să detectez bolile prin vibrații pe mîna mea. El s–a îndepărtat, dar eu l–am văzut pe el de multe ori de atunci. El mi–a apărut mie, poate o dată sau de două ori pe durata unui spațiu de șase luni și a vorbit cu mine. De câteva ori el a apărut vizibil în prezența altora. Eu nu știu cine este el, eu știu numai că el este mesagerul lui Dumnezeu către mine.

Nu este nevoie să spun, că eu am început să mă rog pentru oameni bolnavi. Eu nu pretind de a lua locul unui doctor....Eu cred că Dumnezeu a pus doctori aici să asiste natura, dar ei sănătatea numai oameni....Dumnezeu este atotputernic. Marile lucruri care au luat loc în timpul acestor douăzeci și una de luni sănătatea prea nenumărate ca să fie vreodată înregistrate, dar Dumnezeu a confirmat cuvintele îngerului dată după dată. Surzi, muți, orbi, toate felurile de boli au fost vindecate, și mii de mărturisiri sănătatea în evidență la dată. Eu nu am vreo putere a mea proprie să fac

aceasta...Eu sănt un om fără ajutor pînă cînd eu simt prezența Lui. Mulți oameni care au participat aceste adunări știu că bolile și păcatele lor le-au fost spuse chiar de la platformă. Dragă cititorule, te rog să nu înțelegi greșit sărmanul meu fel analfabet, de a încerca să-ți evoc toate acestea. Eu spun aceasta ca tu să poți avea o înțelegere clară despre cum să iezi avantaj din darul lui Dumnezeu. El mi-a spus să fiu sincer și să-i fac pe oameni să credă, și asta este ceea ce încerc eu să fac. Țineți minte, că noi nu punem la îndoială abilitatea lui Dumnezeu; noi știm că El poate face toate lucrurile, dar problema este să faci ca un om să credă pe altul. Dumnezeu întotdeauna are ceva sau pe cineva prin care să lucreze, și eu sănt doar o unealtă folosită de El. Nici un muritor nu poate lua merit pentru performanța unei minuni, iar eu sănt doar un muritor. Eu nu știu cât de multă vreme îmi va permite Dumnezeu să fac aceasta, dar prin harul Lui, eu intenționez să-L slujesc cât de bine știu eu cum prin a sluji poporul Lui atât timp cât îmi permite El să trăiesc.

În concluzie, pentru voi care căutați vindecare în aceste adunări. Lăsați-mă să las aceste două reguli pe care voi trebuie să le urmați, pentru ca să primiți ceea ce voi așteptați de la Dumnezeu.

1. Voi trebuie să credeți această mărturie pe care v-am spus-o, și că acest Dar de Vindecare, dat de către Domnul Isus Cristos, este un mijloc pe care Dumnezeu l-a procurat pentru vindecarea voastră.

2 Promiteți să trăiți pentru Dumnezeu cu toată inima voastră pentru restul vieții voastre.

(Publicată în Engleză în anii 1950. Retipărită în 1991.)

Treducerea Românească publicată în 1992.

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC Nr. 280, JUD. TIMIS COD 307361 ROMANIA

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org